

Uchwała Nr 126/2014
Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Lublinie
z dnia 13 października 2014 r.

w **sprawie** wszczęcia postępowania nadzorczego wobec uchwały Rady Miasta Tomaszów Lubelski.

Na podstawie art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267 z późn. zm.), art. 91 ust. 1 w związku z art. 86 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r., poz. 594 z późn. zm.) oraz art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2012 r., poz. 1113 z późn. zm.) – Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Lublinie

uchwała, co następuje:

wszczyna się postępowanie nadzorcze w celu stwierdzenia nieważności uchwały Nr XLIX/523/2014 Rady Miasta Tomaszów Lubelski z dnia 19 września 2014 r. w sprawie wprowadzenia zwolnień z podatku od nieruchomości na terenie miasta Tomaszów Lubelski z powodu naruszenia art. 6 ust. 3 i art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2014 r., poz. 849).

UZASADNIENIE

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Lublinie, po zbadaniu doręczonej w dniu 29 września 2014 r. uchwały Rady Miasta Tomaszów Lubelski w sprawie wprowadzenia zwolnień z podatku od nieruchomości uznało, że została ona podjęta z istotnym naruszeniem prawa.

Oceniana uchwała Rady Miasta zwolniła z podatku od nieruchomości:

- „nowo powstałe budynki i budowle, rozbudowane lub zmodernizowane budynki – w zakresie zwiększonej powierzchni do opodatkowania, oraz grunty i z nimi związane zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej na terenie miasta Tomaszów Lubelski przez przedsiębiorców, którzy są podatnikami podatku od nieruchomości w rozumieniu ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych” (§ 1 ust. 1 uchwały) oraz
- „podatników tworzących i utrzymujących nowe miejsca pracy na terenie miasta Tomaszów Lubelski” (§ 2 ust. 1 uchwały).

W ocenie Kolegium działaniem takim Rada przekroczyła zakres swoich uprawnień wynikających z delegacji ustawowej zawartej w art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach

lokalnych, ponieważ nie może ona w drodze uchwały wprowadzać w podatku od nieruchomości zwolnień o charakterze podmiotowym czy też przedmiotowo – podmiotowym. Wskazany przepis wyraźnie wskazuje, że rada gminy, w drodze uchwały, może wprowadzić inne zwolnienia przedmiotowe niż określone w tym artykule. Wprowadzone zwolnienia wskazują na podmiot uprawniony do korzystania z tego zwolnienia (przedsiębiorców i podatników tworzących nowe miejsca pracy). Oznacza to, że wprowadzone zwolnienia odnoszą się wprost do konkretnej grupy podmiotów i są zwolnieniami o charakterze przedmiotowo – podmiotowym. Należy wskazać, że zapisy § 1 ust. 1 uchwały ograniczają prawo do korzystania ze zwolnienia przez podatników nie będących przedsiębiorcami, którzy są podatnikami podatku od nieruchomości spełniających określone w tym przepisie warunki. Przepis kompetencyjny zezwalając na wprowadzenie wyłącznie zwolnień przedmiotowych zakazuje wprowadzania zwolnień o innym charakterze. Przedstawione wyżej stanowisko prezentowane jest powszechnie w orzecznictwie sądowym, np. w wyrokach NSA: z 12 czerwca 2014 r., sygn. akt II FSK 1529/12 oraz z 10 stycznia 2014 r., sygn., akt II FSK 112/12. Natomiast zwolnienie wprowadzone w § 2 ust. 1 uchwały – oprócz odniesienia podmiotowego – ma charakter nieprecyzyjny, gdyż jego brzmienie może sugerować, że obejmuje ono wszystkie nieruchomości podatnika tworzącego i utrzymującego nowe miejsca pracy, bez względu na ich związek z tworzeniem nowych miejsc pracy. Przepisy podatkowe, zwłaszcza wprowadzające zwolnienia od obowiązku ponoszenia obciążeń podatkowych winny mieć precyzyjny charakter nie powodujący wątpliwości interpretacyjnych.

Dodatkowo w § 4 ust. 1 kwestionowanej uchwały Rada wskazała, że zwolnienie, o którym mowa w § 2 uchwały stosuje się w wysokości stanowiącej iloczyn kwoty 1.200 zł i liczby nowoutworzonych miejsc pracy i nie może być wyższe niż kwota należnego podatku za dany rok podatkowy. W ocenie Kolegium – w sytuacji, w której kwota należnego podatku jest wyższa od wyliczonej kwoty zwolnienia – taki zapis oznacza wprowadzenie ulgi powodującej obniżenie podatku o tą wyliczoną kwotę. Zgodnie z art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych rada posiada uprawnienie do wprowadzania jedynie zwolnień. Ograniczenie zwolnienia wyłącznie do wysokości należnego podatku za rok podatkowy stoi również w sprzeczności z postanowieniami § 2 ust. 2 uchwały, który stanowi, że zwolnienie przysługuje w okresie od 12 do 60 miesięcy, w zależności od liczby utworzonych miejsc pracy.

W § 4 ust. 3 ocenianej uchwały postanowiono, że w sytuacji, gdy prawo do zwolnienia podatnik nabył w ciągu roku to zwolnienie ustala się proporcjonalnie do liczby miesięcy przysługującego zwolnienia, począwszy od następnego miesiąca po złożeniu wniosku. W ocenie Kolegium zapis ten jest sprzeczny z art. 6 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Zdaniem Kolegium prawa do uzyskania zwolnienia nie można uzależnić od złożenia wniosku o takie zwolnienie. Podatnik uzyskuje to prawo po spełnieniu warunków wynikających z uchwały, a zwolnienie zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych przysługuje od pierwszego dnia następującego po miesiącu, w którym nastąpiło zdarzenie mające wpływ na wysokość opodatkowania w tym roku.

Z przedstawionych wyżej powodów nie znajduje uzasadnienia określenie w § 11 ust. 1 uchwały wniosku o udzielenie zwolnienia i określenie jego wzoru w załączniku do uchwały. Charakter zwolnienia (zwolnienie z mocy prawa) nie wymaga składania wniosku, czy też wydanej jako następstwo jego złożenia decyzji w sprawie udzielenia zwolnienia. Zwolnienie znajduje odzwierciedlenie w deklaracji podatkowej bądź w decyzji ustalającej wysokość zobowiązania podatkowego.

Ponadto Kolegium zwraca uwagę na sformułowane w § 7 uchwały żądanie przedkładania przez podatnika informacji dotyczącej „kosztów pracy nowo zatrudnionych pracowników, tj. płacy brutto pracowników, powiększonej o wszystkie obowiązkowe płatności związane z zatrudnieniem”, a także na obowiązek dołączenia do wniosku stanowiącego załącznik do uchwały kserokopii umów o pracę z poszczególnymi pracownikami. Informacje te nie wpływają na prawo do korzystania ze zwolnień przyjętych w uchwale. Dodatkowo należy wskazać, iż organ podatkowy ma prawo zażądać od podatnika dokumentów potwierdzających prawo do skorzystania z wykazanego w deklaracji zwolnienia (art. 275 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa, Dz. U. z 2012, poz. 749 z późn. zm.)

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Lublinie informuje, że w toku postępowania nadzorczego Rada Miasta Tomaszów Lubelski może, w terminie do 27 października 2014 r., złożyć stosowne wyjaśnienia mające istotne znaczenie dla sprawy, może też – uznając przytoczone wyżej racje prawne – dostosować kwestionowaną uchwałę do obowiązującego prawa.

28 października 2014 r., o godz. 9:40 w siedzibie RIO w Lublinie, w sali posiedzeń Kolegium RIO, odbędzie się posiedzenie Kolegium RIO, na którym będzie rozpatrywana sprawa stwierdzenia nieważności uchwały, o której mowa w sentencji.

Uppełnomocniony przedstawiciel Rady ma prawo uczestniczenia w tym posiedzeniu i przedstawienia stanowiska w tej sprawie.

Wykonanie uchwały powierza się prezesowi Regionalnej Izby Obrachunkowej w Lublinie.

Otrzymują:

1. Rada Miasta Tomaszów Lubelski,
2. Burmistrz Miasta Tomaszów Lubelski.